

է. բայց մեծ կապ ունի Ջրագաշտութեան հետ: Այս պարագայից պարզ նկատելի է, որ ձորոխի Աւագանի ժողովուրդը Ջրագաշտական է եղել. քրիստոնէութիւնը ընդունելուց առաջ: Մի քանի տեղ նկատուած ատրուշանները, մոխրի կոյտերը, դախնաները (քառակուսի աշտարակները) ցոյց են տալիս, որ Ջրագաշտի կրակապաշտութիւնը արեւապաշտութեան հետ միախառնուել է եւ տարածուել է երկրի մէջ: Շատ բնական է, քանի որ Ջրագաշտի ամենագլխաւոր վանքը Սափալանում մեր երկրի մօտ էր եւ ամբողջ երկրում ատրուշանները տարածուած էին, ձորոխի Աւագանը չէր կարող բացառութիւն կազմել:

ձորոխի Աւագանի մէջ Անահիտի պաշտօնն այնպէս ընդհանրացած էր, որ անկարելի էր արեւի եւ կրակի քուրմերի առաջ երկրի մուտքը փակել: Մանաւանդ, որ Միհրի (արեւի) պաշտամունքը վաղուց հաստատուած էր այլ եւ այլ անունների տակ, այլ եւ այլ կրօնների քրմերի եւ մոզերի միջոցով, ինչպէս նկատելի է Ջրագաշտական կրօնից շատ առաջ արեւապաշտութիւնը խոր հիմունք է ունեցել ձորոխի Աւագանի բնակչութեան հասկացողութեան մէջ. իսկ սրանից էլ շատ հին է ջրի պաշտամունքը: Թորթում կամ Թորդում դետակի, Օդիկ վտակի Զիարէք առուակի ակունքում գանուում է Փաշա-Փազի կոչուած